



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **J. K.**, bytem X proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí České republiky**, se sídlem Vršovická 65, Praha 10 o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2010 č.j. 1234/550/10-Br 88819/ENV/10,

t a k t o :

I . Žaloba se zamítá

I I . Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného, uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo k jeho odvolání zrušeno rozhodnutí Městského úřadu, Odboru životního prostředí Jilemnice ze dne 19.7.2010 č.j.: MUJI 565/10/ŽP-Les R-27, kterým byla podle § 33 odst.4 zák. č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (dále jen lesní zákon) povolena výjimka ze zákazu provádět těžbu mýtní úmyslnou v lesních porostech mladších 80 let na pozemcích parc.č. 466/7 a 465/1 v k.ú. Víchovská Lhota. Rozhodnutí správního orgánu 1.stupně bylo ve výroku zrušeno bez toho, že by věc

byla vrácena správnímu orgánu 1.stupně a bylo vysloveno, že odvolací rozhodnutí má účinky zastavení řízení podle § 30 správního řádu.

Spor mezi účastníky řízení z podnětu podané žaloby vznikl na základě tvrzení žalobce, že rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazu provádět těžbu nemělo být vůbec vydáno, neboť žalobce nikdy o takovou výjimku nežádal a rozhodnutí o výjimce bylo dosaženo v důsledku trestné činnosti úřední osoby a další třetí osoby.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vyšel ze zjištění, že Městský úřad Jilemnice rozhodoval v dané věci o povolení výjimky poté, kdy rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 10.11.2013 bylo zrušeno rozhodnutí Okresního úřadu, referátu životního prostředí v Semilech ze dne 23.10.2002. Tímto rozhodnutím byla povolena výjimka, spočívající v provedení mýtní úmyslné těžby v předmětném lesním porostu. Toto rozhodnutí bylo zrušeno z důvodu nedostatku předpokladů požadovaných pro výjimku dle ustanovení § 33 odst.4 lesního zákona, tj. zjištění věku porostu, který by měl být mladší, než 80 let.

Podle žalovaného proto nelze rozhodnutí o výjimce stavět na údajích o věku porostů platných v roce 2000 a důvody pro výjimku z lesního zákona posuzovat podle údajů převzatých z lesního hospodářského plánu vyhotoveného pro lesní hospodářský celek Harrachov. Úkolem prvoinstančního správního orgánu v novém řízení bylo, aby vyšel z podrobných údajů o stavu lesních porostů obsažených v lesních hospodářských osnovách s platností od 1.1.2002 do 31.12.2011 a zjistit přesný a úplně skutečný stav věci, o kterém má rozhodovat. Dle žalovaného z hospodářských osnov vyplývá, že aktuální skutečný věk porostu tj. porostní skupiny 65 Bd 8 byl v době vydání prvostupňového rozhodnutí vyšší, než lesním zákonem stanovená minimální doba obmýtlí, tj. 80 let.

Na základě uvedeného žalovaný zhodnotil, že tedy prokazatelně odpadly předpoklady požadované pro výjimku dle ustanovení § 33 odst.4 lesního zákona a řízení se tak stalo zjevně neefektivním a bezpředmětným. Zejména proto, že pominul předmět řízení, tj. mýtní úmyslná těžba v lesním porostu, mladším 80 let, protože tato těžba již byla realizována v roce 2000, tedy dříve, než bylo v řízení rozhodnuto. Toto považoval žalovaný za relevantní skutečnost a důvod pro zrušení rozhodnutí správního orgánu 1I.stupně bez dalšího.

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádával s námitkami odvolání.

Uvedl, že předmětem odvolacího řízení nemohou být námitky žalobce, související s postupem v řízení, vedených bývalými pracovníky Okresního úřadu, referátu životního prostředí v Semilech od roku 2000 do 1.1.2003, kdy byla provedena reforma veřejné správy a kompetence v dané věci přešly na Městský úřad Jilemnice. Tento závěr je podpořen i tím, že postupem řízení se již zabývalo Ministerstvo zemědělství a Krajský úřad Libereckého kraje s výsledky, s jejichž přezkumem a závěrem byl žalobce seznámen. Je nad jakoukoliv pochybnost, že prvoinstanční správní orgán umožnil v průběhu řízení bez potíží uplatnit dotčeným osobám jejich práva a oprávněné zájmy a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, a to ve lhůtě do 9.6.2010. Účastníci řízení se ve stanovené lhůtě k předmětu správního řízení žádným relevantním způsobem nevyjádřili a žalobce na podporu svých tvrzení důkaz svědeckou výpovědí nenavrl. Žalobce nepochybně věděl již v průběhu řízení před správním

orgánem 1. stupně o svědčích R. K. J. a V. P. a důkaz jejich svědeckou výpovědí mohl bez potíží uplatnit. Přesto ministerstvo považuje navržený důkaz svědeckou výpovědí za nadbytečný, vzhledem k výsledku odvolacího řízení.

K odvolací námitce o podjatosti pracovníka správního orgánu 1. stupně žalovaný poukázal na us. § 10 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, podle kterého je nutné uplatnit námitku podjatosti ještě předtím, než je správním orgánem rozhodnuto ve věci samé. Pokud měl tedy žalobce pochybnosti o nepodjatosti pracovníka správního orgánu, bylo zapotřebí, aby kvalifikovaným způsobem tuto námitku uplatnil. Žádné takové oznámení správnímu orgánu však nedošlo. Pouhé sdělení v odvolání o podjatosti nenaplnuje dikci ustanovení § 10 správního řádu. Nedošlo tedy k porušení ustanovení o správním řízení. Žalovaný rovněž posoudil za bezpředmětnou úvahu žalobce, že odborný lesní hospodář měl při své činnosti postupovat podle správního řádu. Odborný lesní hospodář se řídí ustanoveními lesního zákona a právními předpisy k jeho provedení a na jeho činnost, resp. na jeho vyjádření k lesnímu porostu, se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

Z uvedených důvodů žalovaný nevešel na odvolací námitky žalobce a napadené rozhodnutí zrušil pro nedostatek předmětu řízení.

III. Žaloba

Žalobce v podané žalobě namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí tím, že jeho vydání je pokračováním zásahu do práv žalobce, aniž by došlo k nápravě a vyslovení nicotnosti a nezákonnosti původního rozhodnutí ze dne 23.8.2000, které bylo vydáno na základě padělaných listin, a to na základě padělané doručky ze dne 24.8.2000 a listiny označené jako vzdání se práva na odvolání ze dne 25.8.2000, a to v řízení, v němž správní orgán žalobci odňal právo být účastníkem a nejednal s ním jako s oprávněnou osobou.

Žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřuje v nesprávném právním posouzení věci, neboť na místo nápravy a vyslovení nicotnosti a nezákonnosti předchozího rozhodnutí, ruší rozhodnutí správního orgánu 1. stupně bez dalšího a protiprávně zastavuje řízení podle § 30 správního řádu. Žalobce tvrdí, že původní rozhodnutí ze dne 23.8.2000 o povolení výjimky ze zákazu mytní úmyslné těžby v lesních porostech mladších 80 let ve vlastnictví žalobce, bylo vydáno nesprávným podvodným postupem správního orgánu, konkrétního pracovníka Okresního úřadu, referátu životního prostředí Semily, který porušil ustanovení § 18 odst. 3, § 32 odst. 1 a § 33 odst. 2 správního řádu, neboť nedal žalobci možnost jako účastníku řízení, vyjádřit se k podkladům i ke způsobům jejich zjištění a rozhodoval na základě trestné činnosti, neboť jednal v řízení s neoprávněnou osobou p. M. V., aniž by tento měl postavení účastníka řízení či měl jinou vazbu na účastníky řízení označené v rozhodnutí ze dne 23.8.2000. Správní orgán 1. stupně porušováním povinností v řízení zavinil, že veškeré podklady, tj. žádost o těžbu i doručka, dále vzdání se práva odvolání byly padělané a vyrobeny na jméno žalobce a na neurčité údaje společnosti Hermes, ačkoliv podklady k vydání rozhodnutí nepředložila žádná oprávněná osoba a žalobce sám o žádnou těžbu nežádal. Žalobce tvrdí, že příslušný pracovník správního orgánu 1. stupně se dopustil trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji žalobce, trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny a porušování povinností v řízení, neboť nedoručoval padělané rozhodnutí ze dne 23.8.2000 žádné oprávněné osobě, čímž porušil ustanovení § 17 odst. 4 a § 24 odst. 1 správního řádu a zapříčinil, že žalobce padělané rozhodnutí ze dne 23.8.2000 neobdržel, neboť projev vůle žalobce byl nahrazen padělanou veřejnou listinou, a to doručkou Okresního úřadu Semily s datem 25. 8.2000. Z důvodu absence poštovního

razítka vznikl padělek uvedené doručenky zřejmě přímo na úřadě a při vědomí úředníka, který věc vyřizoval.

Z uvedených důvodů nezákonnosti a nicotnosti původního rozhodnutí ze dne 23.8.2000 se žalobce dovolává nezákonnosti a nicotnosti navazujících rozhodnutí, tj. i rozhodnutí Okresního úřadu Semily, referátu životního prostředí ze dne 23.10.2002, jímž bylo vydáno povolení k těžbě v obnoveném řízení ve věci výjimky spočívající v provedení mýtní úmyslné těžby v lesním porostu žalobce, které bylo předtím ukončeno zmíněným rozhodnutím ze dne 23.8.2000. Žalobce nesouhlasil s tím, že byt' byla obnova řízení zahájena na základě jeho podnětu a návrhu, přesto potvrdila nezákonné a nicotné rozhodnutí ze dne 23.8.2000, dosažené trestním činem. Žalobce má za to, že v důsledku těchto vydaných rozhodnutí se stala nezákonnými a nicotnými i ta rozhodnutí, proti kterým směřuje podaná žaloba, tj. napadené rozhodnutí ze dne 21.12.2010 a jemu předcházející rozhodnutí vydané již po provedení reformy veřejné správy Městským úřadem Jilemnice dne 19.7.2010.

Žalobce své tvrzení o nakládání s jeho osobními údaji, s jeho podpisem, stvrzujícím projev vůle, který nikdy nebyl dán, navrhuje dokazování znaleckým posudkem v oboru písmoznalectví a dále znaleckým posudkem z října 2000 jako důkazem o značné škodě na lesních pozemcích žalobce v příčinné souvislosti s vydáním padělaného rozhodnutí ze dne 23.8.2000.

Žalobce ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného namítá, že se žalovaný nezabýval skutečným předmětem obnoveného řízení, tedy tím, že původní rozhodnutí ze dne 23.8.2000 bylo paděláno v důsledku porušování povinností správního orgánu zneužitím osobních údajů žalobce a použitím neověřených, neurčitých údajů společnosti HERMES-EURO-NATUR, s.r.o. proto původní rozhodnutí ze dne 23.8.2000 nemůže být považováno za řádné a v souladu se zákonem, musí být vyslovena jeho nicotnost a nezákonnost, a to i dalších rozhodnutí, která jej potvrzují, tj. napadené rozhodnutí ze dne 21.12.2010, neboť i to se zakládá na nicotných podkladech, které jsou v rozporu se skutečností a nejsou spolehlivými podklady.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí jako nicotné a nezákonné zrušil, a to z toho důvodu, že je výsledkem nezákonného řízení a potvrzuje nicotné a nezákonné rozhodnutí ze dne 23.10.2002 a rozhodnutí ze dne 23.08.2000.

Žalobce v doplnění žaloby a ve svém dalším písemném vyjádření k věci upřesnil, že jeho žaloba směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2010 s tím, že obsah této žaloby dokumentuje porušení práv žalobce při vedení předchozích správních řízení a označuje veškerá předchozí rozhodnutí za nezákonná v důsledku zneužití osobních údajů žalobce a zneužití fiktivních údajů společnosti HERMES-EURO-NATUR, s.r.o. a porušení povinností stanovených správním řádem, pracovníkem bývalého Okresního úřadu Semily. Doplnil, že v přechozích řízeních, v nichž byla vydána rozhodnutí o povolení mýtní těžby ze dne 23.8.2000, ze dne 23.10.2002 a ze dne 19.7.2010 byl porušen zákon v tom, že došlo ke zfalšování všech podpisů žalobce ve spise městského úřadu, kdy úředníci nahradili přítomnost a projev vůle žalobce, účelově odňali žalobci účastenství a namísto vlastníka lesního porostu vyvolali těžbu na jeho pozemcích. Za tím účelem vyráběli padělky ve prospěch sebe i neoprávněných osob tak, že byly zdevastovány pozemky žalobce a vykradeny porosty žalobce na základě neexistujícího žadatele těžby, který byl nahrazen a podvržen neoprávněnou osobou označenou jako Hermes Euro Natur. Žalobce se domáhá provedení dokazování znaleckým posudkem o zfalšování podpisu žalobce, dále znaleckým posudkem z března 2011, kterým

znalec p. Č., ustanovený Policií ČR označil podpisy žalobce ve spisech bývalého Okresního úřadu Semily za zfalšované. Dokazování požaduje provést také padělanými listinami, jimiž je správní doručka bývalého Okresního úřadu v Semilech a listinami, kde je zfalšovaný podpis žalobce, jako žadatele těžby. Žalobce poukazuje na to, že v odvolacím řízení předložil důkazy, že žádný z vlastníků lesa nežádal o povolení výjimky provádět těžbu v porostech mladších 80 let, tudíž žádný z vlastníků lesa nedal ani podnět k zahájení správního řízení o výjimce těžit v porostech mladších 80 let. Přesto je podvodně v řízeních a v napadeném rozhodnutí žalovaného považováno rozhodování o výjimce za zákonný předmět řízení.

Ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalobce namítá, že žalovaný se nezabýval skutečným předmětem obnoveného řízení, a to tím, že původní napadené rozhodnutí ze dne 23.8.2000 je padělané v důsledku porušování povinností správního orgánu Okresního úřadu v Semilech. Ve svém dalším podání dále doplňuje, že povolení či nepovolení výjimky těžit v porostech mladších 80 let nebylo předmětem řízení, a tudíž nemohou být předmětem řízení ani lesní a hospodářské plány, které by bylo možné vzít za řádný podklad pouze v zákonném řízení. Tyto plány byly vystaveny lesním hospodářem, spravujícím lesní pozemky ve vlastnictví žalobce, který je rovněž spolupachatelem podvodu v souvislosti s podsouvaným předmětem řízení tím, že na jméno žalobce a pro neexistující osobu pod jménem Hermes vyslovil souhlas s těžbou v porostech mladších 80 let, simuloval, že s vlastníkem lesa provedl fyzickou prohlídku jeho lesa a neoprávněně fyzicky označil pozemky a porosty k těžbě ve vlastnictví žalobce za účelem krádeže porostů. Z tohoto důvodu lesní hospodář má zájem na tom, aby věc nebyla šetřena a spolupracoval vědomě se zloději při vědomí důsledků této činnosti pro žalobce a pro jeho život. Žalobce poukazuje na řízení vedené před Okresním soudem pro Prahu 1, dále na řízení vedené orgány Policie a Státním zastupitelstvím s tím, že tito zneužívali svou pravomoc a označovali svévolně trestně zfalšované podpisy žalobce za pravé.

IV. Vyjádření žalovaného

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný poukázal na povahu řízení, na základě níž mělo být především zkoumáno, zda jsou naplněny podmínky příslušného hmotněprávního předpisu, tj. podmínky ustanovení § 33 odst.4 lesního zákona. Poukazuje na to, že v průběhu řízení před vydáním napadeného rozhodnutí prokazatelně odpadly předpoklady požadované pro výjimku v ustanovení § 33 odst.4 lesního zákona a řízení se stalo zjevně neefektivní a bezpředmětné, a to proto, že pominul předmět řízení, tj. mýtní úmyslná těžba v lesním porostu mladším 80 let na uvedených lesních pozemcích, protože tato těžba byla realizována již v roce 2000. Žalovaný uvedl, že se jasně vyjádřil, že předmětem odvolacího řízení nemůžou být námitky žalobce související s postupem řízení vedených bývalými pracovníky Okresního úřadu, referátu životního prostředí v Semilech od roku 2000 do 1.1.2003, kdy byla provedena reforma veřejné správy a kompetence přešly na Městský úřad Jilemnice. Ministerstvu nepříslušelo, aby v tomto odvolacím řízení přezkoumávalo námitky žalobce směřující k činnosti katastrálního úřadu a státního zastupitelství v Semilech.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby podaná žaloba byla zamítnuta.

V. Jednání před soudem

Jednání před soudem se zúčastnila toliko zástupkyně žalovaného, která uvedla, že žalobní námitky nesměřují přímo k obsahu napadeného rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím nemohly být řešeny námitky vůči řízení, které bylo vedeno Okresním úřadem Semily a dalšími správními orgány. Napadené rozhodnutí nemohlo zhojit případné procesní vady, které vznikly v předchozích řízeních, a bylo jím rozhodnuto tak, že rozhodnutí o povolení těžby lesních porostů mladších 80 let nemělo být vlastně nikdy vydáno.

VI. Posouzení věci Městským soudem.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č.150/2002Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§75 s.ř.s).

Žaloba není důvodná.

Podaná žaloba ve znění jejího upřesnění zjevně směřuje proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2010, kterým bylo rozhodnuto o zrušení rozhodnutí o povolení výjimky ze zákazu provádět těžbu mytní úmyslnou v lesních porostech mladších než 80 let, dříve ve spoluvlastnictví žalobce. Rozhodnutí o povolení výjimky bylo zrušeno s konečnou platností, aniž by věc byla vrácena správnímu orgánu 1.stupně k novému projednání. Právní účinky těchto rozhodnutí znamenají, že k těžbě lesního porostu na předmětných pozemcích ve spoluvlastnictví žalobce není dán právní titul.

Ze správního spisu a z postupů v řízeních od r. 2000 vyplývá, že v dané věci bylo rozhodováno o povolení výjimky ze zákazu těžby *v obnoveném řízení*, které bylo zahájeno k žádosti žalobce v r. 2001, tj. před účinností zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu. Žalovaný tedy v souladu s přechodnými ustanoveními § 179 odst.1 zákona č.500/2004 Sb., správního řádu postupoval podle dosavadních předpisů, tj. podle § 59 odst.2 zákona č.71/1967 Sb., o správním řízení, podle kterého bylo řízení od počátku vedeno. Podle § 59 odst.2 zákona č.71/1967 Sb., o správním řízení správní orgány rušily rozhodnutí bez dalšího v případech, kdy rozhodnutí vůbec nemělo být vydáno pro nesoulad s hmotněprávními předpisy, nebo když byla účastníkovi řízení uložena povinnost zcela protiprávně, nebo bylo účastníkovi řízení uděleno oprávnění v rozporu s objektivními možnostmi. Posledně uvedený případ, tj. udělení oprávnění v rozporu s objektivními možnostmi představuje situaci, kdy již o předmětu řízení nelze rozhodovat, kdy nelze uložit oprávnění, ale ani o žádosti o toto oprávnění rozhodnout jiným způsobem, tj. pro daný případ zamítnutím žádosti či nepovolením výjimky ze zákazu těžby.

Napadené rozhodnutí je svým obsahem skutečně té povahy, že jím nebyly posuzovány věcné předpoklady pro udělení výjimky, tj. stáří porostu, bylo posuzováno toliko to, zda existuje či neexistuje předmět řízení. Soud shodně se žalovaným považuje z podkladů řízení za prokázané, a to i v souladu s tvrzeními žalobce, že v době rozhodování správního orgánu 1. stupně v obnoveném řízení lesní porost, o jehož těžbě bylo rozhodováno, již neexistoval, byl vytěžen třetí osobou a tato skutečnost tak objektivně nezavdávala možnost dále o povolení těžby rozhodovat.

Protože napadené rozhodnutí rušilo prvostupňové rozhodnutí bez vrácení věci k dalšímu řízení, kde by žalobce mohl dále uplatňovat svá práva k pozemkům a k porostu a namítat skutečnosti proti povolení výjimky, soud žalobu neodmítl, ale přistoupil k soudnímu přezkumu napadeného rozhodnutí, v rámci něhož se však mohl zabývat pouze přezkumem správnosti rozhodujícího závěru žalovaného, že odpadl předmět řízení.

a) Skutkové okolnosti vyplývající ze správního spisu

Podpisy na žádosti o výjimku (oznámení o provedení plánované těžby), následná podání účastníků (žalobce i spoluvlastníků pozemku a lesního porostu), jakož i okolnosti tato podání provázající (prodej ostatních spoluvlastníků pozemku) nasvědčují tomu, že ze strany žalobce nebyla podána řádná žádost o výjimku ze zákazu těžby, neboť podpis žalobce na žádosti i dalších listinách neodpovídá jeho podpisu na dalších listinách v rámci korespondence se správními úřady a byl s největší pravděpodobností zfalšován.

Konkrétně ze správního spisu vyplývá, že žádost označenou jako oznámení o provedení plánované těžby ze dne 7.8.2000 na porostech zde označených a na pozemcích označených jako parc.č. 446/7 a 465/1 v k.ú. Víchovská Lhota měli podat spoluvlastníci pozemků, tj. žalobce, dále J. K. a V. Č. Následně Okresní úřad Semily, referát životního prostředí vydal téhož dne 7.8.2000 souhlasné stanovisko k těžbě na lesních pozemcích, které následně zrušil v důsledku oznámení a stížnosti J. Č. a V. Č. ze dne 10.8.2000, že žádnou těžbu neoznamovali, neboť dne 7.8.2000 V. Č. jako spoluvlastnice id. 1/4 a J. K. jako spoluvlastník id. 1/2 poloviny pozemků své podíly prodali společnosti HHERMES- EURO-NATUR s.r.o.

Z rozhodnutí Okresního úřadu Semily, referátu životního prostředí ze dne 23.8.2000, tj. z prvního a původního rozhodnutí o povolení těžby vydaného před tím, než došlo k obnovení řízení ve věci tohoto rozhodnutí, vyplývá, že přes uvedené zjištění byla na předmětných pozemcích povolena výjimka, spočívající v provedení mýtní úmyslné těžby v lesním porostu mladším 80 let, které se opírá o zjištění, že jak společnost HERMES EURO-NATUR, s.r.o., tak žalobce požádali dne 17.8.2008 o povolení těžby na předmětných lesních pozemcích, neboť dne 17.8.2000 došel na Okresní úřad Semily referát životního prostředí dopis (podání) o oznámení provedení těžby, v němž jsou jako žadatelé uvedeni společnost HERMES EURO-NATUR, s.r.o. a žalobce. Na základě tohoto podání pak bylo vydáno rozhodnutí ze dne 23.8.2000, o němž byla vedena následná řízení, a to jak řízení odvolací na základě odvolání žalobce, který v odvolání namítal, že mu rozhodnutí ze dne 23.8.2000 nebylo doručeno, že se vše událo bez jeho vědomí a o provedení mýtní úmyslné těžbě v předmětném lesním porostu nežádal, tak řízení o obnově. Ze správního spisu vyplývá zjevná odlišnost podpisu žalobce na oznámení těžby ze dne 17.8.2000 a na doručence, jímž mu bylo rozhodnutí ze dne 23.8.2000 doručováno, oproti jeho písemným a ručně psaným podáním na Okresní úřad v Semilech a oproti podpisu na odvolání proti rozhodnutí ze dne 23.8.2000. Stejně tak je patrná i odlišnost podpisu na jiném, údajném podání žalobce ze dne 25.8.2000, jímž se vzdal práva na odvolání proti rozhodnutí Okresního úřadu Semily ze dne 23.8.2000. Nadto ke dni 17.8.2000 je ve spise založeno vyjádření k těžbě lesního porostu Správy Krkonošského národního parku, Lesního hospodářství Harrachov, z něhož je zřejmé, že předmětná část porostu je dle lesního hospodářského plánu v aktuálním věku 76 let, nicméně po skutečném přepočtení je starší 80 let s tím, že v uvedeném porostu se částečně nachází hniloba. Polesí Jizerka proto doporučuje uvedenou část smýtit.

Odvolání žalobce proti rozhodnutí o povolení výjimky k těžbě bylo posouzeno jako návrh na obnovu řízení, neboť bylo podáno po zákonem stanovené odvolací lhůtě, přičemž Okresní úřad Semily sám shledal, že podpisy žalobce na všech dodaných dokumentech byly pravděpodobně zfalšovány. S firmou, která oznámení podala, bylo zahájeno správní řízení o porušení lesního zákona a žalobce byl o tomto podrobně informován. Z těchto důvodů Okresní úřad v Semilech předložil odvolání Ministerstvu zemědělství, které je podáním ze dne 5.2.2001 zpět postoupilo Okresnímu úřadu v Semilech s tím, že jsou dány důvody pro obnovu řízení, spočívající v důvodu obnovy podle § 62 odst.1 správního řádu s tím. Bylo doporučeno řízení o obnově přerušit do vyřešení předběžné otázky, týkající se pravosti podpisu žalobce na listinách. Okresní úřad Semily ve své korespondenci například ve sdělení ze dne 26.03.2001 uznal, že žalobce sám osobně žádost o provedení těžby nepodal a odůvodnil, že nicméně okresní úřad žádost přijal, neboť tuto skutečnost o falšování podpisu žalobce nemohl vědět.

Následně rozhodnutím Okresního úřadu Semily, referátu životního prostředí ze dne 24.4.2001 byla povolena obnova řízení ve věci povolení výjimky ze zákazu těžby mýtní úmyslné v předmětném lesním porostu. Současně k Okresnímu státnímu zastupitelství bylo podáno oznámení pro podezření spáchání trestného činu neznámým pachatelem a věc byla řešena i z hlediska podání žalobce o obnovení celého řízení podané dne 14.5.2001 ke Krajskému úřadu v Liberci. Ze spisu je zřejmé, že Krajský úřad Libereckého kraje zahájil řízení i o změně rozhodnutí mimo odvolací řízení s tím, že je vhodnější rozhodnutí změnit s tím, že obnova řízení se povolí podle ustanovení § 62 odst.1 písm.a) správního řádu, neboť žalobce o povolení těžby nežádal. Krajský úřad Libereckého kraje rozhodnutím ze dne 4.10.2001 změnil dle § 65 odst.2 správního řádu rozhodnutí Okresního úřadu Semily ze dne 24.4.2001, tj. rozhodnutí o povolení obnovy řízení ve věci výjimky mýtní úmyslné těžby v předmětném lesním porostu tak, že obnova řízení byla povolena nikoliv dle ustanovení § 62 odst.1 písm.e) správního řádu, jak učinil okresní úřad, ale dle ustanovení § 62 odst.1 písm. a) správního řádu, neboť Okresnímu úřadu Semily nebyla v řízení o povolení těžby známa skutečnost, že jeden ze spoluvlastníků, tj. žalobce s udělením výjimky nesouhlasí. Řízení o obnově bylo následně rozhodnutím Okresního úřadu Semily ze dne 20.12.2001 přerušeno z důvodu vyčkání výsledku trestního řízení pro podezření ze spáchání trestného činu padělání veřejné listiny.

Ve spise jsou založena usnesení Policie ČR o odložení věci trestného činu podvodu, kterého se měl dopustit neznámý pachatel tím, že falšoval podpisy na písemnostech týkajících se těžby na lesních pozemcích. Z důvodu, že se nepodařilo prokázat podezření z trestného činu podvodu orgány Policie ČR pak následně Okresní úřad v Semilech dne 23.10.2002 vydal rozhodnutí, jímž v obnoveném řízení I podle § 33 odst. 4 lesního zákona povolil výjimku, spočívající v provedení mýtní úmyslné těžby v předmětném lesním porostu, neboť podklady pro povolení výjimky jsou stejné, jako v původním řízení a *rozhodnutí se vydává přesto, že tato těžba již byla v roce 2000 realizována*. O odvolání žalobce proti rozhodnutí o povolení těžby bylo rozhodnuto rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10.11.2003 tak, že rozhodnutí Okresního úřadu Semily ze dne 23.10.2002, vydané v obnoveném řízení, se ruší, opět z důvodu nezbytnosti vyčkat nového šetření Policie ČR, zda došlo ke zfalšování podpisů, a věc se vrací k novému projednání. Orgánem příslušným dalším prvoinstančnímu projednání věci byl nově z důvodu reformy veřejné správy povolán Městský úřad Jilemnice. Následně bylo řízení o obnově před Městským úřadem Jilemnice přerušeno. V řízení bylo pokračováno dne 21.5.2010 poté, kdy věc trestné činnosti byla odložena Okresním státním zastupitelstvím v Semilech usnesením ze dne 23.02.2004.

Rozhodnutím Městského úřadu Jilemnice ze dne 19.7.2010 (prvoinstančním rozhodnutím v této věci) byla povolena výjimka ze zákazu provádět mýtní úmyslnou těžbu v předmětných lesních porostech. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že označení porostu odpovídá údajům vztahujícím se k lesnímu hospodářskému celku Harrachovsko platnému v r. 2000, přičemž z věcného hlediska správní orgán 1.stupně posuzoval především zájmy chráněné lesním zákonem a zájmy lesa a vyslovil závěr, že v dané věci není důvodné rozhodovat odlišně, než bylo rozhodováno původním rozhodnutím Okresního úřadu Semily ze dne 23.8.2000. Současně uvedl, že *vlastní těžba dřeva proběhla již v roce 2000*, tudíž předmět řízení, o kterém je nově rozhodováno, již fakticky neexistuje, a proto není možné provést ani jeho ohledání na místě samém. Nezbyvá tedy než vycházet z podkladů dostupných v době rozhodování, tj. zejména z doporučení předmětnou část porostu smýtit, které podal odborný lesní hospodář správy KRNAP Polesí Jizerka.

b) Právní posouzení věci

Z uvedených skutkových okolností a podkladů správního řízení má soud za prokázané, že v dané věci správní orgány rozhodovaly o lesním porostu, který byl vytěžen a již neexistuje. To žalobce nepopírá a své žalobní námitky nevznáší proti tomuto skutkovému zjištění, naopak domáhá se svých práv v důsledku nezákonných rozhodnutí o povolení výjimky k těžbě pro účely nápravy a pravděpodobně náhrady škody. Jen tak si lze vysvětlit podání žaloby proti rozhodnutí, které vlastně směřuje v jeho prospěch (rozhodnutí nezakládá výjimku k povolení těžby) a soud zcela s pochopením vnímá snahu žalobce o nápravu majetkové škody na lesních porostech, k níž zřejmě došlo bez jeho vědomí. Nicméně soud posuzuje zákonnost rozhodnutí z hlediska důvodu tohoto rozhodnutí, jímž je objektivní nemožnost rozhodovat o výjimce ze zákazu těžby v době, kdy již neexistuje předmět řízení – lesní porost, o němž by bylo možné rozhodovat.

Předmět řízení je ve správním řízení dán návrhem (žádostí). V daném případě soud přisvědčuje žalobci v jeho námitkách a má na základě všech skutkových okolností, které nastaly v průběhu rozhodování o povolení těžby a které jsou dokladovány ve správním spise za prokázané, že zde od počátku neexistoval jednoznačný a nepochybný projev vůle žalobce oznámit těžbu či požádat o výjimku ze zákazu těžby v lesním porostu na jeho pozemcích. Nicméně určitá, byť i zčásti neoprávněná žádost byla u Okresního úřadu v Semilech podána, správní orgány byly povinny tuto žádost posoudit a v případě pochybností, které vyvolaly stížnosti, podání a oznámení spoluvlastníků pozemků, oprávněnost žádosti ověřit a vést o ní další řízení při využití všech způsobů dokazování, které zákon č. 71/1967 Sb. Některá skutková i právní posouzení věci v řadě vydaných rozhodnutí svědčí o tom, že byť správní orgán zpočátku nemusel mít pochybnosti o zfalšování podpisu žalobce, měl dostatek jiných poznatků, které dokonce sám uznal a pro něž zahájil obnovu řízení, s nimiž se měl vypořádat, např. výsledkem účastníků řízení, svědků, případně znaleckým posouzením podpisů. V dané věci však není úkolem soudu v přezkumném řízení zhodnotit postupy předcházejících řízení, neboť na zákonnost napadeného rozhodnutí v tomto případě nemůže být nahlíženo hlediskem vad předcházejících řízení, protože jedinou rozhodnou skutečností je důvodnost závěru, že neexistuje lesní porost, o němž by mělo být rozhodováno. To platí i bez ohledu na to, že zde stále formálně existuje žádost oznámení o provedení plánované těžby ze dne 7.8.2000, ať již oprávněná či neoprávněná. Podaná žádost je totiž jen procesním prostředkem k zahájení řízení, které však nelze vést nebo v něm nelze pokračovat, chybí-li jeho předmět odvíjející se z hmotněprávního vztahu, zde ze vlastnického práva k předmětným pozemkům a lesním porostům.

Přestože lze přitakat žalobci v tom, že předchozí správní řízení vykazují vady, spočívající v nevyužití všech prostředků a způsobů dokazování ve správním řízení, soud nemohl dospět k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí, která by spočívala v tom, že věc nebyla vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení. To proto, že v dalším řízení není již možné objektivně rozhodovat o výjimce ze zákazu těžby lesního porostu, byl-li tento lesní porost již vytěžen. Soud posuzoval i to, zda i přes uvedenou skutečnost, nelze vést řízení o žádosti o povolení výjimky s ohledem na to, že by bylo pouze posuzováno, zda podaná žádost byla oprávněná či nikoliv. Vedení řízení pouze o této skutečnosti však soud *v rámci své pravomoci ve správním soudnictví* shledal neefektivním a neúčinným, neboť, byla-li by předmětná žádost, ať již ze dne 7.8.2000, nebo následná ze dne 14.8.2000 shledána podanou neoprávněnými osobami, řízení by nemohlo vést k jinému výsledku, než k zamítnutí žádosti, tedy z hlediska předmětu řízení - těžby lesního porostu - ke stejné situaci, jaká je dána v důsledku žalobou napadených rozhodnutí, tj., že výjimka ze zákazu těžby myšlné v lesních porostech mladších 80 let nebyla ve výsledku povolena. Z uvedeného důvodu nelze posuzovat a shledávat nicotným a nezákonným ani původní rozhodnutí o povolení těžby ze dne 23.8.2000, neboť řízení o tomto rozhodnutí bylo obnoveno a v obnově řízení bylo vydáno rozhodnutí nové, tj. rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice ze dne 19.7.2010 (prvostupňové řízení v této soudem přezkoumávané věci). Podle § 64 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení přitom platilo, že novým rozhodnutím ve věci se původní rozhodnutí ruší. To znamená, že bylo-li napadeným rozhodnutím zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Jilemnice s účinky zastavení řízení a tato rozhodnutí tvoří jeden celek, pak toto rozhodnutí zrušilo s účinky zastavení řízení i původní rozhodnutí o povolení výjimky ze dne 23.8.2000.

Na základě uvedených skutečností, Městský soud v Praze podanou žalobu z jako nedůvodnou z podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zamítl.

Uvedené závěry soudu nezpůsobují újmu na právech žalobce domáhat se případně náhrady škody na jeho podílu na lesních porostech v občansko právním řízení, k němuž není správní soud v této věci věcně příslušný. Byť žaloba nebyla shledána důvodnou, závěry učiněné Městským soudem v Praze v tomto rozsudku svědčí o tom, že výjimka ze zákazu těžby v předmětných porostech nebyla s konečnou platností povolena a lesní porost byl vytěžen v rozporu se zákonem bez potřebného rozhodnutí.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a žalovanému žádné náklady v souvislosti s řízením u soudu nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. června 2015

JUDr. Naděžda Řeháková
předsedkyně senátu